רע"פ 4052/21 – גומעהג'רבאן נגד מדינת ישראל

<u>בבית המשפט העליון</u>

רע"פ 4052/21

לפני:	כבוד השופט י' אלרון
המבקש:	גומעהג'רבאן
	נגד
המשיבה:	מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בחיפה ב-עפ"ג1381-08-20מיום
20.05.2021 שניתן על ידי השופט העמית י' גריל
והשופטים ע' ורבנר ו-א' בולוס; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש:	עו"ד נחמני (מנחם) פיינבלט; עו"ד משה באב"ד

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי חיפה (השופט העמית י' גריל והשופטים ע' ורבנרו-א' בולוס) בעפ"ג 1381-08-20, מיום 20.5.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה (השופט מ' גינות) בת"פ 67782-12-15, מיום 23.6.2020.

2. כעולה מהכרעת הדין, בתאריך 24.4.2015, בשעה 20:55 או בסמוך לכך, לאחר שבת זוגו של המבקש (להלן: המתלוננת) התעכבה בשובה הביתה מחתונה אליה יצאה "באישור" המבקש, התעורר בו החשד כי היא בוגדת בו. בשל כך, תקף אותה בכך שהכה בה בידו בעינה השמאלית.

כתוצאה ממעשיו נגרמה למתלוננת אדמומיות ונפיחות סביב ובערובת עין שמאל.

בתום שמיעת ראיות, בית משפט השלום הרשיע את המבקש בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז–1977, וזאת על סמך עדות המתלוננת אשר נמצאה "כנה וקולחת", וכן ראיות מחזקות התומכות בעדותה.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - judgments.org.il ©

3. בבואו לגזור את עונש המבקש, שקל בית משפט השלום את הפגיעה בערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, לרבות הזכות לשמירה על הגוף והביטחון האישי, ובפרט זכותה של אישה להגנה מפני אלימות מצד בן זוגה.

עוד נשקלו מדיניות הענישה הנהוגה; הנזק שנגרם מביצוע העבירה, ופוטנציאל הנזק שיכול היה להוביל לפגיעה פיזית ונפשית חמורה בהרבה; האמור בתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של המבקש, ובפרט המניע הרכושני והכוחני שעמד בבסיס התנהגות המבקש, הרואה את בת זוגו "כנחותה ממנו ובעלת תפקיד אשר צריך לתת מענה לצרכיו"; היעדר לקיחת האחריות מצידו על מעשיו; וכן המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו שנגזר עליו במסגרת הרשעה קודמת בגין עבירת אלימות כלפי המתלוננת.

לאור שיקולים אלה נגזרו על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל; הפעלת המאסר המותנה בן 12 חודשים שהושת על המבקש בת"פ 262-06-13, באופן שמחציתו ירוצה בחופף ומחציתו ירוצה במצטבר, כך שהמבקש יישא סך הכל 12 חודשי מאסר בפועל.

עוד נגזרו על המבקש 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים; 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת אלימות מסוג עוון למשך 3 שנים; וכן פיצוי על סך 500 ש"ח למתלוננת.

4. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי, נדחה.

בפסק דינו נתן בית המשפט המחוזי דעתו לחומרת מעשי המבקש ולמדיניות הענישה, אשר מטרתה למגר את תופעת האלימות במשפחה באמצעות החמרה בענישה; וכן לעברו הפלילי של המבקש, הכולל שלוש הרשעות בשל תקיפת המתלוננת ועבירת תקיפת קטין בידי אחראי (כלפי בתו)– בגינן ריצה עונשי מאסר בפועל.

לאור האמור לעיל, הגיע בית המשפט המחוזי לכלל מסקנה כי "חסד עשה בית משפט קמא עם המערער [המבקש – י' א'] כשהסתפק בהטלת עונש מאסר בן שישה חודשים" ובחפיפת חלק מהמאסר המותנה,וזאת "חרף חומרת העבירה וההרשעות הקודמות".

בית המשפט המחוזי דחה את המלצת שירות המבחן להטיל על המבקש צו של"צ למשך שנה, על מנת שימשיך את הטיפול ביחידה לטיפול באלימות במשפחה, בו החל להשתתף באופן אקטיבי בהליך טיפולי. זאת לאור עברו הפלילי ועונשי המאסר בפועל אותן ריצה, אשר לא היה בהם כדי להרתיעו, והעובדה שהמבקש לא הפנים את חומרת מעשיו במקרה דנן.

5. מכאן הבקשה שלפניי, אשר יחד עמה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש עד להכרעה בבקשה.

בבקשתו למתן רשות ערעור, טוען המבקש כי נגזר עליו עונש חמור יתר על המידה, וזאת בהתחשב בשיקולי השיקום המתקיימים בעניינו ואשר פורטו בתסקירי שירות המבחן שהוגשו לבית המשפט המחוזי.

בתוך כך, טוען המבקש כי חל שינוי בהתנהגותו; כי הוא הפנים את הפסול שבמעשיו; וכי לא ניתן די משקל לעובדה שחדל

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - judgments.org.il ©

מצריכת אלכוהול.

6. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור תינתן במקרים חריגים בלבד, אשר מעוררים סוגיה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם מתעורר חשש לעיוות דין או אי צדק קיצוני הנגרם למבקש.

כמו כן, בקשת רשות ערעור הנסובה על חומרת העונש בלבד לא תתקבל אלא במקרים של סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים (רע"פ 5227/20 *עומר נ' מדינת ישראל* (6.8.2020)).

7. עניינו של המבקש אינו נמנה על מקרים חריגים אלה.

בית משפט זה שב והדגיש כי למרות חשיבותם הבלתי מבוטלת של שיקולי שיקום, אין לראות בהם חזות הכל. בבואו לגזור את עונש הנאשם, ישקול בית המשפט את מכלול השיקולים הרלוונטיים לעניין, לרבות הרתעת היחיד והרבים, עקרון הגמול והגנה על שלום הציבור (רע"פ 538/21 נאטור נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (4.2.2021)).

זאת ועוד, אמנם יש לייחס להמלצה המקצועית בתסקירי שירות המבחן חשיבות רבה, אך בית המשפט אינו כפוף להמלצות אלה ועליו להידרש בעת גזירת עונשו של נאשם למכלול השיקולים הרלוונטיים (רע"פ 1483/19 ליפשיץ נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (6.3.2019)).

8. בשולי הדברים, אם כי לא בשולי חשיבותם, אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונהבתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרם. לנוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי (רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל(4.3.2021); רע"פ 340/21 *מסרי נ' מדינת ישראל* (28.1.2021)).

במקרה דנן, התנהגותו הנפסדת של המבקש כלפי המתלוננת התבטאה באופן תפיסתו הרכושנית והכוחנית כלפיה, כפי שזו תוארה בכתב האישום ובהכרעת הדין, כדוגמת הצורך באישורו ליציאתה לחתונה. ובהמשך משהתעכבה בדרכה לביתם, נהג כלפיה באלימות יוצאת דופן כמתואר בחבלות שנגרמו לה, כל זאת על מנת להטיל עליה מורא.

עוד יש להוסיף כי המבקש הורשע מזה שלוש פעמים בגין עבירות אלימות כלפי המתלוננת וריצה בגין הרשעות אלה עונשי מאסר בפועל, אשר לא הרתיעו אותומלשנות את התנהגותו. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי העונש שהושת על המבקש חמור כלל ועיקר.

9. הבקשה נדחית אפוא.

ממילא, מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - judgments.org.il ©

ניתנה היום, ה' בתמוז התשפ"א (15.6.2021).

ש ו פ ט

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - judgments.org.il ©